

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnia huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

XC. Num sit Purgatorium?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

Q V A E S T I O LXXXIX.*An Sanctis licetè festa sint?*

LVTHERANIS & CAVLINIANIS mēs, voxque vna est, & conclamatio aduersus Sanctorum festa: 1. Quod idolatriam sapient: cum solius Sabbati cultus sit in præcepto. 2. Quod falso nitantur quædam fundamento: ut Conceptionis B. V. M. 3. Quod multa sint nouitia B. V. nec ante Iustinianum extiterint. 4. Quod ab Impp. secularibus orta & instituta. 5. Quod non Sanctis quædam ordinata. Hæc Heshu-sius lib. De. error. pont. tit. 26. Magdeburg. Cent. 1. l. 6. c. 6.

A U T O R. Festiuare Sanctis, sanctum est: 1. Teste Ecclesiæ Autoritate primis quinque sæculis festa sanciente: apud Bellarm. lib. 3. c. 16. 2. Concilia item plura statuerunt. 3. Ratio Augustini lib. 10. Ciu. c. 4. Benefiorum Dei solennitatibus dicamus, sacramuque memoriam; ne volumine temporum ingratia subrepatur obliuio. Atqui haud paruum est beneficium consummatio Sanctorum scilicet. Ecclesiæ in exemplum, patrocinium, gaudium.

R E S P O N D E O nunc **A D I.** Deo festiuamus in Sanctis primariò: Sanctis secundariò & mediato: Vnde id o'latria esse non potest; quia Dulia Sanctis datur, Latria Deo.

A D II. Conceptio B. V. absolutè, non Conceptio immaculata, est festi causa, & ea certa, ac miraculosa, scilicet sterili. &c.

A D III. sunt quædam recentia festa; quod & beneficia sint recentia. At Martyrum plerorumque & Confessorum festa sunt aliis alia antiquiora. &c.

A D IV. Non Impp. instituerunt;

sed pridem instituta solennizarunt, aut propagarunt, legibusque iuuerunt.

A D V. Unus solū Episcopus Constantinopolitanus Iustiniano annum recolebat; neque diu; priuato affectu.

Hactenus de Triumphantis Ecclesiæ Capite ac Membris, Christo & Sanctis, eorumque Cultu: Porro Anima in Purgatorio, cum vita studio decurso certi meta sint, ex quo à limine teneant Beati decreto Dei; licet adhuc affliti pro debito; cumque degant velut medij terrenos inter ac Cœlites, hisce tamen affiniores, cœlisque debiti: Idcirco à Beatis sibi locum quoque proximum vendicant in nostris disputationibus.

VII. DE PURGATORIO.**Q V A E S T I O XC.***An sit Purgatorium?*

LVTHERV variauit. 1. In disput. Lipsicæ: Ego credo fortiter; imd ausim discere, Scio Purgatorium esse; facile persuader in scripturis de eo fieri mentionem. 2. Id admisit; sed multis cum erroribus, à Leone X. damnatis; vt non posse ex scriptis probari; animas in eo salutis incertas esse; ossa meier, & demeritæ affidit peccare dum peccatum habent: libertatis suffragis minus beati, quam si satisficerent. 3. Negavit funditus totum; solam mortem eius exolere vicem. Hoc ultimum tenent omnes Rigid. Luth. vt Centuriat. Melanch. Brent. Zwing. Ochinus. &c.

C A L V I N U S; *Inst. l. 3. c. 5. §. 6.* Purgatorium exitiale Satanae commentum. Crucem Christi euacuat, contumeliam irrogat misericordiæ Christi, fidem labefactat. **P E T.** **M A R T Y R**; sit, aut non sit; certè articulus fiduci non est. Nituntur uno hoc; quod Satisfactionem tollant, & discrimen pec. mort. & venialis.

S V A D E N T, istis. 1. Ex Scriptura. 1. Ps. 1:6 Cum dederit dilectis suis somnum, ecce hereditas Domini. 2. Eccl. 9. Nec opus nec ratio.

ratio. &c. sunt apud inferos. 3. Eccl. 11. Li-
gnum, in quo cuncto loco ceciderit, ibi erit. 4.
Ezech. 18. Cum auersus fuerit impius ab im-
pietate sua, omnium iniuratum eius non recor-
dabor. 5. Duo sunt hominum ordines,
Matth. 25. Benedicti, venite: Maledicti, ite.
6. Luc. 23. Hodie mecum eris in paradyso. 7.
Rom. 8. Nihil damnationis est iis, qui sunt in
Christo Iesu. 8. 2. Cor. 5. Si domus ter-
rene habitationis nostrarē dissoluitur, habemus
domum eternam in cœlis. 9. Apoc. 14. Bea-
timorū, qui in domino moriuntur. &c.

II. Ex Ratione. 10. Quia remissa cul-
pa remanet nulla pœna.

III. Pœnitentia est quidam baptismus;
at in hoc remittuntur omnia; ergo & in illa:
vnde culpa nulla super. 12. Secundus Ma-
chabæorum est apocryphus; maximè cap. 12.
Necibi sit mentio purgatorii. Et pro cæsis
in pec. mortali sacrificabatur; Idque ex affe-
ctu pio solum; non quod liberati credeban-
tur.

A V T O R. 2. Mach. 12. Sancta &
salubrī est cogitatio pro defunctis exorare,
ut à peccatis soluantur. 2. Tob. 4. Pa-
nem tuum & vinum super spulturam iusti
constitue; & noli ex eo manducare & bibere
cum peccatoribus: Sed cum pauperibus
pro anima deprecaturis, ait S. Chrys. hom.
32. in Matth. 3. Galaaditæ, 2. Reg. 1.
pro cæsis Saule, Ionatha & aliis ieiuna-
uerunt, ut & Dauid, & 2. Reg. 3. Abner:
idque non ex dolore tantum, ut vult
Münsterus; Sed ut animæ iuarentur,
ait V. Beda ibid. 4. Psal. 37. Domine
ne in furore inferni; neque in ira purgatorii
corripias me, ait S. Aug. ibid. 5. Pla. 65.
Transiimus per ignem & aquam, purgato-
rii, ait Orig. Ambr. 6. Isa. 4. Si ablue-
rit Dominus sordes filiorum & filiarum Si-
on, &c. in spiritu iudicii, & spiritu combus-
tionis, id est, purgatorii, ait August. 20.
Ciu. c. 25. 7. Malach. 3. Sedebit quasi

ignis conflans, & purgabit filios Leui, & col-
abit eos in purgatorio aiunt Orig. Ambr.
Aug. Hier.

II. Nouum Testamentum docet i-
dem in Anachristo mcp. 1. q. 29.

Quibus adde. 1. Cor. 3. Si cuius opus
arserit, detrimentum patietur, ipse autem sal-
uus erit, sicut tamen quasi per ignem, id est, ex
omnium S. Patrum sententia, Poenam
purgatoriam, post iudicium particulare
reliquam iis, qui ædificaran ex ligno,
foeno, stipula: id est, pecc. ven. Ita Amb.
hit. Hieron. in 4. Amos: & libr. 2. in Iouin.
August., Psa. 37. Greg. l. 4. Dial. c. 3. Bell.
l. 1. de Purg. c. 5.

C A L V I N I S T A tamen ignem dicunt
esse Doctrinam veram.

A T huic singula nequeunt applicari.
Nam ea lucrum afferit peccatori succen-
so pœnitentia, non detrimentum.

III. Iste adde testimonia Concilio-
rum habitorum in Africa, Gallia, Hispania, Germania, Græcia, &c. Vnde Petr.
Martyr ait: Solit nobis obite: Ecclesiam
semper pro defunctis orasse: Quod quidem
non infiō: sed aſero istius facti neque Ver-
bi Dei, neque exempli, quod desumitur & S.
Literis, autoritatem haberet. Vide Bellar-
min. c. 9.

I V. Porro Classem S. Patrum vide
ibid. c. 10. Mendacia vero, & sycophan-
tias Sectariorum repete ex mco Mendac-
ce Antipap. p. 1. q. 9.

V. Demum Ratio consonat Fidei,
1. Quia sunt quædam pecc. venialia,
pœna temporalis dignata cum his de-
cedere quis potest: ergo purgationis e-
get. Nil enim coquinatum introibit in
regnum cœlorum. Maior constat ex Iac. 1.
Concupiscentia cum conceperit, pars peccati,
S 2 venia.

veniale ob delectationem cogitationis: peccatum, cum consummatum fuerit contentu pleno, vel opere; generat mortem: quia mortale est. Idem constat i. Cor. 3. superedificantibus diuersa, his aurum, &c. illis stipulam. &c. Nam stante Fide & Christianismo, alii cumulant peccata mortalia, alii venialia, alii nulla; sed merita opera bona: teste Augustino libr. 83. quæst. 26.

2. Ratio. Quia in reconciliatione peccatorum non semper tota poena cum peccato remittitur. Patet in Davide, 2. Reg. 12. Mors autem proprie est poena peccati Originalis, non actualium. Vide Bell. c. IX.

3. Demum; Omnis gens ac natio agnouit aliquam quibusdam post fata superesse poenam absolubilem: cuius metu vita sollicitius a peccatis custodienda fit.

4. Præsertim Ecclesiæ praxis uniuersæ, de qua ita S. August. l. de cura pro mort. c. 1. In Machabæorum libris legimus, oblatum promortuis sacrificium. Sed et si nusquam in veteribus Scripturis legeretur, non parua tamen est uniuersa Ecclesiæ, que in hac Consuetudine claret, Autoritas: ubi in precibus, que Deo ad eius altare funduntur, locum suum habet etiam commendatio mortuorum.

Par, quin maior est Authoritas Apostolica; qua de S. Chrys. hom. 59. ad populum. Non temere ab Apostolis haec sancta fuerunt, ut in tremendis Mysteriis, defunctorum agatur commemoratio. Adeò ut hæretici fuerint Aëriani, qui ait Epiphanius. hæresi 75. Orare vel offerre pro mortuis oblationem non oportere finixerunt.

5. Denique, ex Caluinistarum principiis

fidei idem sic evincitur: Volunt. I. Concupiscentiam esse auersionem a Deo continuam cum reatu mortis æternæ: Paræus thes. 18. Ex Calu. Inst. 2. c. 1. §. 8. 2. Ex pecc. orig. contagione omnia iustorum opera taminari, ut sint mera iniquitas: Calu. ad Trid. Ses. 6. c. 16. Inst. 3. c. 12. §. 4. Atqui nil inquinatum potest intrare in regnum Dei: Ergo nec Caluinistæ; utpote tota vita immundi. Nec purgantur Morte; nam hæc communis est etiam infidelibus: Non Fide: quia nil in Scriptura, quod Fides in agone purget magis, quam in vita: non autem ea purget Caluinistas inuita: ergo nec in morte. Nec Non imputatione, hæc enim non tollit Coecitatem mentis, auersionem voluntatis, & reatum poenæ æterna. Quare cum his erunt vel in cœlo, vel orco.

DICO AD I. Somnii ibi est corporum quies adusque iudicium: Hæreditas, est Augustino, resurrectio.

AD II. Id de damnatis dicit S. Hier. ibid. At S. Greg. 4. Dialog. c. 39 eos iuvari suffragiis, qui id bonis operibus meruerunt, dum viuerent.

AD III. Ad literam loquitur de morte corporali, qua iacent omnes. Item sua cuique morienti sententia fertur statu. etiam purgatoriis. Sicut in Lymbum quondam missis.

AD IV. Non recordabor iniquum id est, inimicitiam cum conuerso non seruabo.

AD V. Erunt duo solum post iudicium: at nunc plura sunt: teste Calu. in p̄lychipann.

AD VI. Priuilegia paucorum non faciunt legem. Dein, isto. Memento mei: indi-

indicauit etiam in altera vita condonari peccata: at non in cœlo; nec in inferno: ergo in purgatorio.

A D VII. Loquitur de non consentientibus ad motus concupiscentiæ.

A D VIII. Addit: Sitamen vestiti inveniamur, charitate: Sin'; saluantur, sic tamen quasi per ignem. *I. Cor. 3.*

A D IX. S. Anselmus ait, *Amodo*, id est, ab iudicio extremo, non, ab morte cuiusque, requiescent à laboribus; at in his adhuc sunt purgatorii.

A D X. Est contra S. Scripturam: teste Adamo, Moysè, Aarone, Israëlitis, Davide; quibus temporalis poena remansit, culpâ dimissâ: Idque Tum in satisfactionem præteriti peccati; teste Caluino *Instit. l. 3. c. 8. §. 6.* Tum in cautelam, teste eodem *ibid. c. 4. §. 31.* Etsi hoc posterius neget loco priore.

A D XI. Non sequitur: quia est quidam baptismus poenitentia, ideo hæc non ita totum semper dimitit, ut baptismus; nisi omnia perfecta: Plerumque enim poena, sempiternâ in temporalem versâ, grandis remanet.

A D XII. Id negant Lutero et alii sicut cum Iudeis contra Christianos; teste *S. Aug. l. 8. Civ. c. 36.* Et clare sat colligitur purgatorium esse, licet hoc non exprimatur de nomine. De mortalitate peccati non constat, ideoque incertus fuit status occisorum. Attamen considerabat, quod optimam haberent repositam gratiam: idque ex communi sensu de purgatorio.

Q V Ä S T I O X C I .

An Confessio Purgatorii sit de Fide:
Prosting Suffragia?

LVTHERVS lib. de abroganda Missa negat: itemque Pet. Martyr *in 1. Corinth. 3.* 1. Quia Scriptura tacuit de Purgatorio, ubi maxima erat occasio: vt *Genes. 49.* ad funera Abrahæ. &c. In Leuitico, cum sacrificia pro variis instituuntur. &c. 2. Quia Ecclesia Graeca diu restitit huic articulo. 3. Quia Dionysius in Hierarchia anxie laborat docēs cur oretur pro defunctis: Si credidisset Purgatorium, aperte respondisset; vt à Purgatorio liberarentur. 4. Quia Augustinus ait Purgatorium esse, se habere opinione incerta, non fide.

A V T O R. R E S P O N. **A D I.** Scripturam omnia vbiq; ponere necesse nō est. In Genesi vero est implicitè. c. 23, Surrexit Abraham ab OFFICIO Funeris, quod est flere, ieiunare, orare pro mortuis. In Leuitico sunt iussa sacra pro viuis & mortuis; & factum est *2. Mach. 12.*

A D II. Mendacium est: Nisi quod aliqui dubitarint, an purgatorium sit ignis, an quid aliud.

A D III. S. Dionysius ~~expresso~~ dicit, orari pro defunctis, vt à peccatis soluantur: *cap. 7. part. 3.*

A D IV. Contrarium dicit in *Enchir. c. 110. quest. 2. ad Dulitium. libr. 21. Civ. 6.*

2. Porro quibus quatuor modis dogma fidei probari solet, iis & hæc probamus.
1. Scripturâ expressâ cum declaratione Ecclesiæ: Sicut ὁμολογοῦ Patri Christū docemus ex *Ioan. 10.* Ego & Pater unum sumus, quod Ariani aliter exponentes retundebantur per Ecclesiæ declarationem. Ita de Scripturis pro Purgatorio patet ex declaratione, ut suprà.
2. Per evidenter deductionem ex Scripturis. Patet suprà in Ratione 1. & 2.
3. Ex Traditione apostolica & perpetua.
4. Per evidenter deductionem ex ver-

S 3 Luthe.

